

Hội Họp Với Nhân Dân

HÀ THÚC GIẢNG

— Mình bắt đầu đi lúc tám giờ rưỡi, đường xa, chúng mình tới đó vào lúc mười một giờ rưỡi. Nghỉ độ nửa giờ cho khỏe sau khi lái xe đường xa, rồi mười hai giờ trưa vào họp là vừa.

Hải điện thoại nói với Thăng như thế.

Đây là một buổi họp do "Hội Thương Gia" của thành phố Point Reyes, một thành phố biển thuộc quận Marin, phía bắc tiểu bang Cali, về vấn đề đại tu bờ một khoảng đường Tiểu Bang số 1 đi qua thành phố này.

Hải và Thăng phải đi dự buổi họp này vì Hải là Kỹ Sư Đô Án Công Tác và Thăng là Trưởng Ngành Đô Án của Khu Kiều Lộ 4 của Tiểu Bang trụ sở ở thành phố Oakland.

Trong buổi họp này về chính quyền sẽ có Kỹ Sư Kiến Tạo của Khu và một nhân viên ngành Giao Tế Quần Chúng có nhiệm vụ giới thiệu các kỹ sư với dân chúng địa phương.

Những buổi hội họp với nhân dân như thế thường có mỗi khi thi hành một đồ án công tác từ lúc khởi đầu dự án.

Buổi hội có thể do thành phố, do dân biểu hay nghị sĩ tiểu bang tổ chức, hoặc do các hội đoàn quần chúng yêu cầu.

Trong buổi hội người dân địa phương thường hỏi đến mục đích của đồ án, chương trình, kế hoạch, thời gian thi hành đồ án cho đến khi công tác kiến tạo hoàn thành.

Họ cũng nêu lên các thắc mắc tại sao không làm theo phương án khác,

lợi hại ra sao, ảnh hưởng tới người dân địa phương ra thế nào khi thực thi và sau khi hoàn thành công tác....

Kỹ Sư Đô Án và Trưởng Ngành Đô Án có nhiệm vụ đại diện Khu trả lời cho hợp lý tất cả thắc mắc.... Trong lúc hội thường có các cơ quan báo chí và truyền thông tham dự để lấy tin tức. Chính các phóng viên nhà báo cũng tự do nêu câu hỏi.

Nhờ đường không kẹt xe cho nên Hải và Thăng đã đến sớm hơn một giờ.

Lợi dụng thời gian rảnh Thăng đề nghị lái xe đi xem phong cảnh địa phương.

Point Reyes là một thành phố du lịch nằm trên đường Tiểu Bang số 1 phía bắc Cali.

Đường Tiểu Bang số 1 ở đây cũng tựa như đường Quốc Lộ 1 bên Việt Nam, chạy song song với bờ biển, nhưng biển ở đây nằm về phía Tây. Thành phố này có những đặc điểm là mát mẻ, êm đềm, ít dân cư, và là thành phố ven biển.

Ở đây có một cơ sở sản xuất sò oyster nhân tạo nằm trên mũi Point Reyes. Từ thành phố đi xuống địa điểm sản xuất sò cách khoảng mười dặm. Cơ sở này bán sò tươi từng hộp hàng trăm con hoặc sò tươi đã đập vỏ bỏ vào lọ và ngay cả những chén sò tươi đập vỏ săn được bán cho khách du lịch ăn tại chỗ.

Miền biển này cũng là nơi tập trung của hải cẩu. Du khách có thể xem hải cẩu phơi nắng, lội biển, nghỉ ngơi hay đùa giỡn với nhau.

Xa hơn nếu có ống đòn hay có tàu du khách có thể trông thấy cá voi

bơi lội.

Thành phố nằm trên ven đồi thoai thoải....

Gần đến mười hai giờ trưa thì Hải và Thăng trở về địa điểm hội.

Địa điểm hội là một phòng chứa khoảng bốn mươi người trong một quán cà phê địa phương gọi là Cafe ở góc đường số 2 và đường Main của thành phố.

Hải hỏi người chiêu đãi phòng hội ở đâu. Người chiêu đãi lịch sự chỉ mời vào phòng phía trong. Trong phòng đã có khoảng mươi người đến sớm đang đứng ngồi nói chuyện. Bên góc phòng có một chiếc bàn nhỏ để chương trình hội và các tài liệu.

Thăng và Hải dựng giá thuyết trình và họa đồ đã mang sẵn trên xe trưng bày trong phòng hội.

Khi mọi người đến đầy đủ thì vị chủ tịch hội thương gia trình bày lý do buổi họp và mọi người tự giới thiệu tên họ và cơ sở làm việc.

Ghế ngồi chọn lựa tự do nhưng Hải và Thăng lựa ngồi gần giá thuyết trình cho tiện lên xuống.

Thăng trình bày mục tiêu, đồ án và tiến triển công tác trong vòng mười phút.

Mọi người lắng nghe. Phần nêu câu hỏi của địa phương và giải đáp được tiếp theo.

Một người hỏi:

— Dân địa phương chúng tôi vừa trải qua trận lụt năm 1993, vừa rồi năm 1995 bị một trận lửa cháy rừng ven thành phố, công việc làm ăn buôn bán xuống dốc rất nhiều. Nay nhân mùa xuân và mùa hè là giai đoạn thành phố du lịch của chúng tôi bắt đầu tiếp du khách thì các ông lại sửa đường làm trở ngại lưu thông và công việc buôn bán. Tôi xin đề nghị Khu Kiều Lộ ngưng công tác sửa đường một năm. Vả lại chúng tôi thấy đường số 1 qua thành phố cũng không xấu lắm.

Thăng vận dụng các lý do kỹ

thuật chuyên môn chứng minh rằng việc đại tu đường qua thành phố Point Ryes này là cần thiết cấp bách đồng thời giải thích kế hoạch kiến tạo đã được dự trù để ảnh hưởng tối thiểu đến sinh hoạt địa phương, du khách và xe cộ.

Mọi người tỏ ý bằng lòng để cho thực hiện công tác.

Vì chủ tịch “Hội Thương Gia” hỏi:

– Đường số 1 qua thành phố này cũng còn có nhiều đoạn hư hỏng nhưng tại sao không thấy Khu Kiều Lộ để ý đến? Có phải vì khu đã bỏ qua chẳng?

Thắng giải thích cho mọi người việc tu sửa đường lộ của tiểu bang là nhiệm vụ của Khu, ngân sách, kế hoạch và nhân viên cùng phương tiện tu bổ luôn sẵn sàng nhưng tu bổ cách nào, hình thức nào và mức độ nào là tùy theo điều kiện kỹ thuật của đoạn đường. Một điều chắc chắn là Khu Kiều Lộ luôn luôn bảo vệ đường sá trong tình trạng tốt.

Người chiêu đãi quán cà phê đi quanh những người đang tham dự hội nghị hỏi nhỏ ai muốn ăn thứ gì theo bản thực đơn.

Ăn uống như thế ai kêu thì người đó trả tiền, hội thương gia và quán cà phê không dãi dằng bất cứ ai tham dự hội nghị.

Tiếp đến là những câu hỏi đề nghị một số công tác đặt thêm ống cống hay tu sửa lề đường đã bị thiếu thốn hoặc hư hỏng.

Thắng hứa sẽ nghiên cứu và tìm cách thực hiện hoặc ngay trong công tác này hoặc đề nghị một công tác mới tùy theo hoàn cảnh.

Một đôi người lại có câu hỏi thật sâu vào kỹ thuật làm đường.

Buổi hội kéo dài một giờ, cho đến khi không còn ai thắc mắc, Thắng và Hải chào hỏi mọi người ra về.

Hải và Thắng là hai Kỹ Sư Công

Chánh Việt Nam đã phục vụ nhiều năm dưới chế độ Việt Nam Cộng Hòa và làm với chế độ Cộng Sản một giai đoạn sau khi đi ở tù cải tạo.

Trên đường về hai người nói chuyện với nhau về những cuộc hội họp với nhân dân thời kỳ chế độ Việt Nam Cộng Hòa và dưới chế độ Cộng Sản.

Trong thời kỳ Việt Nam Cộng Hòa, thỉnh thoảng, công chức đã về hội họp với nhân dân, có khi còn ngủ lại ở địa phương.

Ý nghĩ về “hội họp với nhân dân” thì có nhưng tinh thần buổi họp thì lại khác.

Lý do là buổi họp không phải thực sự do dân làng xã yêu cầu. Các buổi họp về với “nông thôn” trong thời Việt Nam Cộng Hòa là do nhu cầu hành chánh từ tỉnh đến quận, từ quận đến thôn xã.

Sự tổ chức họp là do ý kiến của chính quyền cấp trên. Họ ở làng xã trong thời đó là do nhu cầu hành chánh và chánh trị do cơ quan hành chánh tổ chức.

Do đó chữ “hội họp với nhân dân” đã bị lạm dụng hoặc thi hành không đúng nghĩa.

Vì ở Việt Nam, nhất là ở nông thôn rất ít hoặc không có tổ chức nhân dân thực sự, ngoài các tổ chức tôn giáo hoặc chính trị.

Các tổ chức chính quyền, tôn giáo và đảng phái đã sang đoạt quyền hành nguyện vọng và tổ chức thật sự của nhân dân.

Tiếng nói và quyền lợi của nhân dân trong thời Việt Nam Cộng Hòa hầu như bị mất đi trong tay chính quyền.

Sự kiện này đã làm cho nhân dân thực sự không có tiếng nói và đâu có tiếng nói, chính quyền cũng với tư cách là “cha mẹ dân” đều làm theo ý chính quyền chứ không làm theo ý dân.

“Chính quyền mà không có ý

dân thì chính quyền sẽ yếu” và đó cũng là lý do để cộng sản lợi dụng tuyên truyền lừa bịp dân dành phần thắng về họ.

Nhưng so với chế độ xã hội chủ nghĩa của Cộng Sản Việt Nam thì lại còn tệ hại hơn....

“Hội họp với nhân dân” nghĩa là nhân dân không có tư cách gì để hội họp. “Chuyên chính vô sản” nghĩa là ai không phải thành phần mà họ tư nhận là vô sản thì họ đã xem là kẻ thù mất rồi.

Người dân nào có ý kiến khác thì đã có công an bắt mất.

Vậy tại sao chính quyền cộng sản vẫn tự nhận là “chính quyền của nhân dân”? “Hội họp với nhân dân” thực ra chỉ là hội họp của đảng viên và chính quyền cấp trên đối với chính quyền cấp dưới. Người dân chỉ có con đường nói xuôi theo hoặc bất hợp tác, thụ động. Vì dưới chế độ cộng sản làm gì có tổ chức nhân dân nào khác hơn tổ chức của cộng sản. Họ đã mảnh lối lập ra hàng ngàn thứ hội, nhưng bất cứ hội nào cũng do đảng cộng sản kiểm soát cả.

Thắng nhớ lại một lần hội với dân địa phương do chính quyền Cộng Sản tổ chức. Cán bộ cộng sản đưa ra vấn đề thì cán bộ cộng sản giải quyết. Những câu hỏi và ngay cả trả lời đều đã được sắp đặt sẵn. Dù cho những người phát biểu cũng phải là... những cán bộ cộng sản. Do đó “hội họp với nhân dân” đối với cộng sản là hoàn toàn giả dối, hình thức. Bởi vậy cho nên trên hai mươi năm cầm quyền mà nền kinh tế vẫn xuống dốc và người dân vẫn còn không hợp tác với cộng sản.

Trên đường lái xe trở về trụ sở dài hơn hai tiếng đồng hồ, để cho khỏi buồn ngủ vào buổi chiều và tinh táo lúc lái xe Thắng và Hải đã nhắc đến các chuyện vui và ngộ nghĩnh trong những buổi “hội họp với nhân dân” mà cả hai đã từng tham dự ở